

JEDAN GRAD, JEDNA BORBA

Piše ko zna, smije i umije; izlazi kad treba i mora; štampa se u kućnoj radinosti.

Vodoodbranjeno Sarajevo? Do daljnjeg...

Vodosnabdijevanje u gradu se popravilo tek s obilnim jesenjim kišama. Ponovila se situacija iz 2012. godine kada su svakodnevne redukcije okončane isključivo zahvaljujući padavinama. Od tada nije urađeno ništa na obnovi vodovodne mreže i obezbjeđivanju prijeko potrebnih novih izvora vode za Sarajevo.

Kada se ovog ljeta veći dio grada našao pod režimom svakodnevnih redukcija, kantonalna vlada je odlučno reagovala – unutarstranačkim obračunima i smjenjivanjem/postavljanjem stranačkih kadrova unutar preduzeća. S prijedlogom dugoročnog plana rekonstrukcije kao i sistema upravljanja javnim dobrom u tom periodu nisu izašli iako je Vlada sedmicama bila u stalnom zasjedanju.

Pod pritiskom javnosti kroz kampanju Vodoodbrana, Vlada u septembru pravi plan rješavanja problema, doduše – vrlo aljkav, i konačno izdvaja novac iz veoma bogatog kantonalnog budžeta za početak hitne sanacije vodovodne mreže. Istovremeno se u pozadini odvija razračunavanje između stranačkih klanova SDA radi podjele kredita od 50 miliona KM privatnim firmama stranačkih moćnika.

Vodoodbrana Sarajeva nastavlja s radom - da se sve ne svede na rastaljivanje unutar SDA i da vlasti opet ne bi zaboravile na gorući problem.

IZGLEDNI PROBLEMI S VODOSNABDIJEVANJEM SARAJEVA U NAREDNOM PERIODU

- Nedavno odobreni kredit Evropske banke za obnovu i razvoj od 50 miliona KM dolazi na otplatu 2020. godine. Kantonalna vlada je insistirala na tome da javno preduzeće Vodovod i kanalizacija otplaćuje taj kredit, iako se npr. kredit Toplana otplaćuje iz kantonalnog budžeta. Budući da se uporedo iz vladinih i stranih konsultantskih krugova radi vrlo ofanzivna reklamna kampanja za **javno-privatno partnerstvo** kao rješenje za sve probleme u komunalnoj privredi, može se očekivati da će kantonalne vlasti **proglasiti preduzeće nerentabilnim** i iskoristiti kredit za **uvođenje privatnika u ovu shemu**. To je **privatizacija na mala vrata**: državi će ići sav teret, privatniku sav profit, a cijene vode izvjesno će naglo porasti, kako se to pokazalo u svim zemljama koje su na ovaj ili sličan način privatizovale vodosnabdijevanje.
- **Vlasti uporno odbijaju finansirati pojačane provjere kvaliteta vode i špekulišu sa zaštitom i obuhvatom vodozaštitnih zona**. Uz prekomjerno crpljenje vode i povremene redukcije, veliki dio populacije je u riziku od epidemija i trovanja.
- **Privatne firme i dalje potpuno nekontrolisano crpe pitku vodu za svoj profit**. Neke od njih posluju bez ugovora, a neke ne plaćaju redovno ili ne plaćaju uopšte. Iako zakon dozvoljava momentalno oduzimanje koncesija u takvim slučajevima, kantonalna vlada se u najboljem slučaju odlučuje da te firme tuži, što su procesi koji najčešće traju godinama i nikad se ni ne privedu kraju.
- Brojne studije, neke još iz osamdesetih godina prošlog vijeka, ukazuje na to da Sarajevo **mora dobiti nova izvorišta vode**, što je i vlastima dobro poznato. Istovremeno se od upotrebe za stanovništvo 'čuva' cijelo vrelo na Ilidži, za koje je zvaničnim analizama još 2012. utvrđeno da ima najčistiju pitku vodu iako sada vlasti tvrde suprotno.

Budžet Kantona Sarajevo - šta da se radi... sa 757 miliona NAŠIH PARA

Skupština Kantona je 15. novembra usvojila Nacrt budžeta za 2018. godinu. Budžet iznosi ukupno 757 miliona KM. Vlada je u skupštinskoj diskusiji istakla da je budžet razvojni.

Razvojnim projektima kantonalna vlada smatra:

- **Izdavanje još 4 i po miliona KM za skijalište na Bjelašnici**, što uključuje novac za ski-staze, poslovni centar i vodovod za apartmane tranzicijske elite. Ovo skijalište usljed klimatskih promjena odavno ne može zarađivati novac za javne potrebe i da bi radilo, i ubuduće će trošiti javni, budžetski novac. Osim ako svrha nije zabava za tranzicijske elite i zarada za špekulante nekretninama od iznajmljivanja apartmana, nejasno je u čemu je razvojnost ovog projekta – s obzirom da su i cijene karata za domaće goste astronomske a besplatnih programa za djecu i omladinu gotovo i nema.
- **Elektronski dnevnik u školama – preko 1 milion KM**. Ormarići za prvačiće – 1 i po milion KM. Predviđeni iznosi su već uobičajeno preuveličani. Diskusije o istinskim potrebama škola, koje nemaju sapuna ni toalet-papira, ili porodica, koje nabavljaju skupe udžbenike, nije bilo.
- **Više od trećine novca za ulaganje u razvoj ide na CESTE** – koje se nesporno moraju praviti i održavati, ali ne bez saobraćajne strategije i razvoja javnog gradskog prevoza i prigradske željeznice, čime bi se grad oslobodio nepodnošljivih automobilskih gužvi.
- **Industrijska zona – 2 i po miliona**. Zona je postojala i bila u javnom vlasništvu, ali je rasprodana privatnicima. Nije jasno o kakvim se rashodima sada radi i za koju industriju buduću da u budžetu nema planiranih sredstava za razvoj industrije (osim poticaja firmama stranačkih moćnika), dok podsticaji za poljoprivredu od koje živi veći dio stanovništva van centralnih gradskih opština ostaju mizerni.

Istovremeno su rezana neka od vitalnih socijalnih davanja, npr:

- **Novac za nabavke osnovnih namirnica za javne kuhinje umanjen je za gotovo 50%.**
 - **Subvencioniranje troškova grijanja socijalno ugroženih je smanjeno za trećinu**, zbog čega će mnoga socijalno ugrožena domaćinstva biti prinuđena da se griju na otpad, što će samo pogoršati problem zagađenja vazduha.
- NACRT BUDŽETA JE TRENUTNO U JAVNOJ RASPRAVI I ZATO:

JAVNA RASPRAVA o Nacrtu BUDŽETA KANTONA SARAJEVO ZA 2018. godinu Utorak, 28. 11. 2017. godine, od 17:30 do 19:30 časova Velika sala opštine Stari Grad

Organizuje: Jedan grad, jedna borba

Javnu raspravu organizujemo budući da:

- Budžet predstavlja temeljni godišnji plan materijalne osnove organizacije života u jednoj zajednici;
- Budžet direktno oblikuje naš život u ovom kantonu, pojedinačno i kolektivno: od toga hoćemo li se i kako grijati, hoćemo li imati vode, da li će biti zbrinuti oni socijalno najugroženiji, kakav će nam biti javni prevoz itd., do toga u kojem pravcu ćemo se kao zajednica razvijati i da li ćemo se uopšte razvijati;
- Institucije vlasti sistematski izbjegavaju sprovođenje otvorene javne rasprave u kojoj bi uzeli učešća prvenstveno oni koji svojim radom pune budžetsku kasu, čime sve odluke bivaju prepuštene zastupnicima iz reda političkih stranaka, koje najčešće vidimo samo na televizijskim ekranima ili predizbornim plakatima;
- **Zastupljenost interesa različitih društvenih grupa u donošenju političkih odluka nije garantovana prisustvom predstavnika političkih stranaka u institucijama jer monopol na oblikovanje njihovih odluka i stavova imaju rukovodstva stranaka i klanovi moćnika;**
- Demokratija ne može biti svedena na glasačko pravo jednom u 4 godine i mora podrazumijevati znatno aktivniji i za narod otvoreniji proces političkog odlučivanja.